

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

20. wzywa Komisję do wspierania bezpośredniej sprzedaży wyrobów pszczelarskich konsumentom na rynkach lokalnych;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Nowa strategia energetyczna dla Europy 2011–2020

P7_TA(2010)0441

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011–2020 (2010/2108 (INI))

(2012/C 99 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument podsumowujący Komisji pt. „W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011-2020” opublikowany w dniu 7 maja 2010 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego z dnia 10 stycznia 2007 r. pt. „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001) oraz późniejszy komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 13 listopada 2008 r. pt. „Drugi strategiczny przegląd sytuacji energetycznej – plan działania dotyczący bezpieczeństwa energetycznego i solidarności energetycznej UE” i towarzyszące mu dokumenty (COM(2008)0781),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie drugiego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej ⁽¹⁾,
- uwzględniając trzeci pakiet energetyczny składający się z rozporządzenia (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, rozporządzenia (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003, rozporządzenia (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, dyrektywy 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE („dyrektywa w sprawie energii elektrycznej” lub „ED”) oraz dyrektywy 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE („dyrektywa w sprawie gazu ziemnego” lub „dyrektywa NGD”) ⁽²⁾,
- uwzględniając pakiet dotyczący energii i zmian klimatu składający się z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. (WE) nr 443/2009 określającego normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającej dyrektywę 93/12/EWG, dyrektywy 2009/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, Euratom, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- i rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 oraz decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych⁽¹⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki⁽²⁾,
 - uwzględniając Traktat Karty Energetycznej (TKE) z dnia 17 grudnia 1994 r. ustanawiający ramy prawne dla międzynarodowej współpracy energetycznej wraz z projektem protokołu w sprawie tranzytu,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające program wspomagania naprawy gospodarczej poprzez przyznanie pomocy finansowej Wspólnoty na projekty w dziedzinie energetyki (Europejski program energetyczny na rzecz naprawy gospodarczej)⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 maja 2010 r. ustanawiający program wspomagania naprawy gospodarczej poprzez przyznanie pomocy finansowej Wspólnoty na projekty w dziedzinie energetyki (zmieniający rozporządzenie (WE) nr 663/2009) (COM(2010)0283),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 października 2009 r. zatytułowany „Inwestowanie w rozwój technologii niskoemisyjnych (plan EPSTE)” (COM(2009)0519) oraz swoją rezolucję z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie inwestowania w rozwój technologii niskoemisyjnych (plan EPSTE)⁽⁴⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 4 maja 2010 r. w sprawie realizacji programu Transeuropejskich Sieci Energetycznych w latach 2007–2009 (COM(2010)0203),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającego dyrektywę 2004/67/WE (COM(2009)0363) (sprawozdanie Vidala-Quadrasa),
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposobów wykorzystania potencjału (COM(2006)0545),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 25 czerwca 2010 r. skierowane do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie postępów w dziedzinie działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych (COM(2010)0330),
 - uwzględniając projekt konkluzji Rady z dnia 21 maja 2010 r. pt. „W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011–2020”⁽⁵⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/32/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych uchylającą dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dyrektywa w sprawie usług energetycznych)⁽⁶⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii zmieniającą dyrektywę 92/62/EWG (Dyrektywa CHP)⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009.

⁽²⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 206.

⁽³⁾ Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 31.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0064.

⁽⁵⁾ 9744/10.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.06, s. 64.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 52 z 21.02.04, s. 50.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0313/2010),
- A. mając na uwadze, że wraz z Traktatem z Lizbony zaczyna się nowy okres dla Unii, co wymaga dostosowania naszych celów i strategii oraz budżetu UE, aby móc w pełni wdrożyć traktat,
- B. mając na uwadze, że włączenie do Traktatu z Lizbony specjalnego rozdziału dotyczącego energii daje solidną postawę do rozwijania inicjatyw energetycznych opartych na trwałości i bezpieczeństwie dostaw, połączeniach międzysieciowych oraz solidarności,
- C. mając na uwadze, że Unia musi zmierzyć się z problemem spóźnionego lub niedostatecznego wdrażania prawodawstwa z zakresu energetyki oraz braku ogólnych strategii energetycznych, co wymaga objęcia przez Komisję zdecydowanego przewodnictwa, aby wyeliminować tę lukę, a także widocznego i przekonującego zademonstrowania przez państwa członkowskie ich determinacji i poparcia,
- D. mając na uwadze, że Europa jest w dalszym ciągu i coraz bardziej zależna od importu zagranicznych źródeł energii, zwłaszcza jeśli chodzi o paliwa kopalne; mając na uwadze, że zależność od ropy naftowej jest szczególnie duża i wzrośnie w przyszłości; mając również na uwadze, że polityka energetyczna UE musi mieć zatem wymiar międzynarodowy,
- E. mając na uwadze, że poziom życia mieszkańców oraz konkurencyjność gospodarki zależy od cen energii i jej dostępności,
- F. mając na uwadze, że polityka energetyczna UE powinna przyczynić się do wypełnienia zobowiązania UE redukcji emisji gazów cieplarnianych,
- G. mając na uwadze, że w następnej dekadzie potrzebne będą poważne inwestycje energetyczne, zwłaszcza w nowe elektrownie, połączenia i sieci energetyczne, oraz mając na uwadze, że inwestycje te ukształtują koszyk energetyczny na dłuższy czas, a zatem należy dopilnować, aby były dostosowane do przejścia na zrównoważoną gospodarkę; mając na uwadze, że będzie to wymagało dalszej dywersyfikacji instrumentów finansowych lub potencjalnie nowych rozwiązań rynkowych, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych energetycznie,
- H. mając na uwadze, że w UE-27 istnieją znaczne zasoby biomasy, pozwalające na produkcję znaczącej ilości biopaliw drugiej generacji,
- I. mając na uwadze, że węgiel kopalny będzie nadal w przyszłości stanowić ważne źródło pierwotne zaopatrzenia ludności i gospodarki w energię,
- J. mając na uwadze, że inwestycje w sektor energetyczny wymagają bardzo dużego nakładu środków oraz że istnieje potrzeba stworzenia stabilnych, długoterminowych ram regulacyjnych, co pozwoli przedsiębiorstwom na podejmowanie rozsądnych z punktu widzenia ekonomii i ochrony środowiska decyzji inwestycyjnych, przy czym należy koniecznie unikać zakłóceń konkurencji,
- K. mając na uwadze, że ambitny cel UE dotyczący długoterminowego ograniczenia emisji powinien wpisywać się w kontekst ogólnoświatowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, tak aby zmaksymalizować pozytywny wkład UE w międzynarodowe negocjacje i ograniczyć do minimum zagrożenie ucieczką emisji i utratą konkurencyjności sektorów europejskiego przemysłu,
- L. mając na uwadze, że infrastruktura sieci energetycznych powinna być finansowana przede wszystkim z taryf energetycznych; mając jednak na uwadze, że potrzebne może być również finansowanie i wsparcie z UE tam gdzie same rynki nie mogą sfinansować takich inwestycji w celu utworzenia właściwie funkcjonujących sieci oraz otwarcia europejskich rynków energetycznych, w szczególności w najmniej rozwiniętych regionach,

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- M. mając na uwadze, że załamanie gospodarcze w następstwie kryzysu finansowego opóźniło inwestycje w sektorze energetycznym; mając jednak na uwadze, że kryzys może również być dla Europy okazją do przeprowadzenia reform,
- N. mając na uwadze, że zrównoważona i dynamiczna gospodarka powinna dążyć do uniezależnienia wzrostu gospodarczego od zużycia energii, w szczególności poprzez zwiększenie efektywności energetycznej na jednostkę produkcji,
- O. mając na uwadze, że Komisja wyraziła także zamiar dokonania w 2009 r. oceny globalnej sytuacji dotyczącej LNG i zidentyfikowania luk, w perspektywie zaproponowania planu działania dla LNG,

Wprowadzenie: Strategia mająca na celu zagwarantowanie pełnego wdrożenia Traktatu z Lizbony

1. z zadowoleniem przyjmuje dokument podsumowujący Komisji pt. „W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011–2020” jako pierwszy krok w stronę kompleksowej polityki energetycznej UE w kontekście strategii UE 2020;
2. uważa, że wszelka przyszła strategia powinna być nakierowana na realizację zapisanych w Traktacie z Lizbony celów utworzenia jednolitego rynku energii, zapewnienia bezpieczeństwa dostaw, efektywności energetycznej i oszczędności oraz rozwój nowych odnawialnych form energii i promowania sieci energetycznych; ponadto powinna się przyczynić do przystępnych cen energii na korzyść wszystkich konsumentów, zwiększenia znaczenia energii odnawialnej w ramach trwałej produkcji energii oraz rozwoju połączonych, zintegrowanych i interoperacyjnych inteligentnych sieci energetycznych oraz prowadzić do zmniejszenia zależności od importu energii oraz zwiększenia rodzimej produkcji energii bez szkody dla konkurencyjności i wzrostu sektora oraz przy redukcji emisji gazów cieplarnianych;
3. podkreśla, że proponowana strategia powinna być realizowana przede wszystkim w duchu solidarności i odpowiedzialności, gdzie żadne państwo członkowskie nie pozostaje w tyle ani nie jest odizolowane, a wszystkie państwa członkowskie podejmują działania na rzecz zagwarantowania wspólnego bezpieczeństwa w Unii; zwraca uwagę na znaczenie włączenia konkretnego rozdziału traktatu poświęconego energetyce (art. 194 TFUE) gwarantującego solidną podstawę prawną dla działań Unii w oparciu o metodę wspólnotową;
4. podkreśla, że Unia potrzebuje długoterminowej wizji skutecznej i trwałej polityki energetycznej do 2015 r., której nadrzędnym celem jest długoterminowe ograniczenie emisji i której towarzyszą precyzyjne i kompleksowe krótkoterminowe i średnioterminowe plany działań mające pomóc w osiągnięciu ww. celu;
5. wzywa do ułożenia planów dla europejskiej wspólnoty energetycznej z uwzględnieniem ścisłej współpracy w zakresie sieci energetycznych oraz europejskiego finansowania nowych technologii energetycznych; uważa, że europejska wspólnota energetyczna powinna – bez jakiegokolwiek zmiany Traktatu z Lizbony w pierwszej fazie – przewyciężyć rozdrobnienie europejskiej polityki energetycznej i pozwolić Unii na mówienie silnym głosem na forum międzynarodowym w jej relacjach w dziedzinie energii;

Zapewnienie funkcjonowania rynku energii

6. podkreśla, że ukończenie wewnętrznego europejskiego rynku energii jest elementem niezbędnym dla realizacji celów polityki UE; uważa, że powinno się to odbyć w oparciu o jasne ramy prawne, przy surowym egzekwowaniu przepisów, gdzie Komisja w razie potrzeby będzie w większym stopniu zakładać sprawy o uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego;
7. silnie podkreśla potrzebę pełnego wdrożenia obecnego unijnego prawodawstwa z zakresu energii oraz wypełnienia unijnych celów energetycznych; zwraca uwagę na potrzebę szybkiego i właściwego wdrożenia postanowień trzeciego pakietu energetycznego oraz pakietu na rzecz efektywności energetycznej we wszystkich państwach członkowskich;
8. wzywa Komisję do zapewnienia, że obowiązujące obecnie dyrektywy są w pełni i odpowiednio wdrażane i przetransponowane przez państwa członkowskie, a w przypadku braku reakcji ze strony państwa członkowskiego do rozważenia jako ostatecznego środka ponownego przedłożenia kluczowych postanowień aktualnych dyrektyw dotyczących rynku wewnętrznego w formie rozporządzeń, aby zagwarantować pełne przestrzeganie bezpośredniego stosowania w obrębie całego jednolitego rynku;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

9. podkreśla potrzebę zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw dla europejskiego parku energii elektrycznej, w szczególności poprzez opracowanie polityki przemysłowej sprzyjającej długoterminowym inwestycjom w środki produkcji energii elektrycznej na terytorium Wspólnoty;

10. uważa, że należy wzmocnić rolę organów regulacyjnych na rynku energii oraz współpracę między krajowymi organami regulacyjnymi, organami ds. konkurencji a Komisją, w szczególności w odniesieniu do rynków detalicznych i hurtowych; w związku z tym wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych działań do zapewnienia, że Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) i europejska sieć operatorów systemów przesyłowych (ENTSO) mogą skutecznie wykonywać swoje zadania; zauważa, że jeśli kompetencje Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) i europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych (ENTSO) okażą się niewystarczające do utworzenia bardziej zintegrowanych europejskich rynków energii, być może konieczna będzie zmiana ich mandatu; wzywa Komisję i Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) do opracowania propozycji, w jaki sposób można zwiększyć udział zainteresowanych stron;

11. podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości i poprawy funkcjonowania hurtowych rynków energetycznych z korzyścią dla konsumentów, w szczególności w odniesieniu do produktów finansowych będącymi w obrocie na rynku energetycznym oraz utworzenia skutecznych jednodniowych rynków w Europie; W tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji, że zamierza ona wystąpić z wnioskiem w sprawie przejrzystości i integralności na rynkach zakupu i sprzedaży energii oraz wzywa w związku z tym do rozwoju spójnych ram regulacyjnych;

12. uważa, że konsumenci mogą korzystać ze zwiększonej konkurencyjności na rynku energetycznym; podkreśla potrzebę promowania konkurencyjności poprzez dywersyfikację dróg transportu, źródeł energii i operatorów rynkowych na rynkach europejskich oraz znaczenie wspierania rozwoju nowych modeli biznesowych;

13. przypomina o badaniu sektorowym Komisji z 2005 r.; wzywa do przeprowadzenia drugiego badania sektorowego w sektorze energii w 2013 r.;

14. wzywa Komisję do zorganizowania dorocznego szczytu z przedstawicielami komisji parlamentów narodowych zajmujących się energetyką i posłów do Parlamentu Europejskiego poświęconego polityce energetycznej, przepisom dotyczącym energetyki oraz pokrewnym kwestiom w celu osiągnięcia lepszego wzajemnego zrozumienia; ponadto wspiera ideę specjalnego posiedzenia Rady Europejskiej skupiającego się na odnośnych zagadnieniach polityki energetycznej, która powinny uwzględnić sprawozdania Parlamentu w sprawie strategii energetycznej na lata 2011-2010 i plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii;

Wspieranie nowoczesnych zintegrowanych sieci

15. stanowczo podkreśla, że wszelkie opóźnienia w rozwoju nowoczesnych i inteligentnych, obejmujących całą Unię sieci energii elektrycznej i gazu zagrażają ambicji UE osiągnięcia do 2020 r. celów energetycznych i klimatycznych 20-20-20 oraz celów UE 2050 uzgodnionych przez szefów państw i rządów zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw energii w UE; z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że strategia energetyczna koncentruje się przede wszystkim na inteligentnej i nowoczesnej infrastrukturze w celu rozwoju nowoczesnych, obejmujących całą Unię zintegrowanych sieci;

16. podkreśla, że tylko paneuropejska sieć energetyczna niekończąca się na granicach państw członkowskich, umożliwi pełną realizację wewnętrznego rynku energii; dostrzega pilną potrzebę opracowania i pełnego wdrożenia mechanizmów ustawodawczych i finansowych przewidzianych Traktatem oraz prawem wtórnym w celu niezwłocznego reagowania w przypadku wszelkich nieskutecznych działań związanych z lukami lub usterekami w procesie tworzenia połączeń transeuropejskiej sieci energetycznej; zwraca uwagę, że dopilnowanie optymalnej europejskiej produkcji energii zmniejszy zapotrzebowanie na import;

17. wzywa państwa członkowskie do terminowego dostarczenia Komisji kompletnych informacji wymaganych na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 w sprawie zgłaszania projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej, tak aby mieć ogląd potencjalnych luk w popycie i podaży oraz przeszkód dla inwestycji, w oczekiwaniu na orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zgodności z prawem rozporządzenia, które powinno zostać przyjęte zgodnie z procedurą współdecyzji, jak wymaga tego art. 194 Traktatu;

18. uważa, że przyszły projekt Komisji dotyczący systemu sieci energetycznej na Morzu Północnym powinien – wraz z innymi inicjatywami regionalnymi, takimi jak pierścień śródziemnomorski i plan połączenia bałtyckiego – stać się jednym z fundamentów przyszłej europejskiej supersieci; wzywa państwa członkowskie i Komisję do odłożenia środków na jej rozwój;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

19. podkreśla, że dziesięcioletni plan rozwoju sieci (mający na celu zintegrowanie sieci energii elektrycznej i gazowych UE) powinien zostać zbliżony do celów 2020 a następnie wdrożony jako podstawa technologiczna i metodologiczna nowego ustawodawstwa w dziedzinie infrastruktury energetycznej; zwraca uwagę na rolę Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) w jego wdrażaniu; podkreśla pilną potrzebę włączenia „wysp energetycznych” do europejskiej sieci energetycznej, również przez utworzenie lepszych połączeń między sieciami gazowymi a terminalami LNG, co powinno doprowadzić do zakończenia izolacji rynkowej w przypadku niektórych państw członkowskich oraz zwiększyć bezpieczeństwo dostaw w przypadku tych państw członkowskich, które obecnie w ogromnym stopniu zależą od kilku krajów spoza UE;
20. podkreśla potrzebę bardziej kompleksowej wymiany informacji przez operatorów na temat zarządzania siecią infrastruktury w celu zapobiegania zakłóceniom rynku wynikającym z asymetrii informacyjnej;
21. powtarza, że do stworzenia zachęt rynkowych do inwestycji w badania i rozwój nowych technologii energetycznych potrzebne są ramy regulacyjne; w związku z tym podkreśla ciągłą potrzebę wspólnego patentu UE;
22. ponadto zwraca uwagę, że istnieje pilna potrzeba rozwoju i modernizacji sieci dystrybucji w celu integracji rosnącej ilości rozproszonego wytwarzania;
23. uważa, że aktualny program Transeuropejskich Sieci Energetycznych (TEN-E) był nieefektywny i przyczynił się w niewielkim stopniu do budowy połączeń między państwami członkowskimi i musi zostać dostosowany, aby sprostać celom zawartym w pakiecie klimatyczno-energetycznym oraz 3. pakiecie dotyczącym rynku wewnętrznego; uważa ponadto, że przy okazji proponowanego pakietu infrastruktury energetycznej oraz zastąpienia TEN-E powinno się zatem:
- a) ocenić problem zezwoleń na budowę infrastruktury energetycznej oraz porównać różne podejścia w celu zlikwidowania biurokracji, skrócenia procesu udzielania zezwoleń i odpowiedzi na zaniepokojenie opinii publicznej;
 - b) określić i wspierać projekty priorytetowe oraz ustalić kryteria wyboru kluczowych inwestycji w infrastrukturę na rzecz rozwoju wewnętrznego rynku energii, uwzględniając również wkład projektu w bezpieczeństwo dostaw, potrzebę zwiększenia konkurencji i realizacji długoterminowych celów trwałej polityki energetycznej oraz zwiększenia spójności społecznej i terytorialnej;
 - c) ustalić jasne kryteria i wytyczne dla państw członkowskich dotyczące funduszy publicznych i unijnych przeznaczonych na infrastrukturę energetyczną;
 - d) rozszerzyć wsparcie finansowe włączając Europejski Bank Inwestycyjny i innych pośredników finansowych obejmując nim fazę wdrażania projektów, aby przeciwdziałać problemom rynkowym;
 - e) stworzyć transgraniczny model podziału kosztów, w szczególności jeśli chodzi o skoordynowany rozwój infrastruktury i energii odnawialnej, w oparciu o istniejące modele cieszące się powodzeniem;
 - f) ocenić, czy otwarcie procedury przetargowej w przypadku projektów infrastrukturalnych o znaczeniu dla UE mogłoby przyspieszyć inwestowanie w infrastrukturę;

Finansowanie polityki energetycznej

24. uważa, że nowe wieloletnie ramy finansowe powinny odzwierciedlać priorytety polityczne UE, jak określono w strategii 2020, uwzględniając ustalenia i priorytety drugiego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej, który zakłada przeznaczenie znacznie większej ilości środków z budżetu na politykę energetyczną, w tym inteligentną i nowoczesną infrastrukturę energetyczną, wydajność energetyczną, projekty i badania związane z energią odnawialną, rozwój i zastosowanie nowych technologii energetycznych;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

25. jest zdania, że nowoczesna sieć energii elektrycznej obejmująca całą UE ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celu w postaci 20 % energii ze źródeł odnawialnych; wzywa zatem Komisję do opracowania odpowiedniego systemu środków zachęcających do inwestowania w elektrownie w określonych regionach, aby przez to osiągnąć optymalne wyniki gospodarcze i uniknąć niewydajnych inwestycji w sieci; w związku z tym zwraca uwagę, że ogólna strategia musi uwzględniać cały system energetyczny, od producenta do konsumenta;

26. zwraca się do Komisji o zaproponowanie strategii na rzecz zwiększenia efektywności na rynku ogrzewania w celu wsparcia lokalnych infrastruktur, takich jak systemy grzewcze i chłodnicze, które wspierają rozwój zintegrowanych rozwiązań w dziedzinie ogrzewania, chłodzenia i energii elektrycznej w oparciu o skojarzoną produkcję ciepła i energii elektrycznej oraz efektywne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii;

27. uważa, że innowacyjne instrumenty finansowe (jak na przykład instrumenty podziału ryzyka i systemy kredytowe w bankach państwowych) mogłyby być istotnym narzędziem wspierania inwestycji w infrastrukturę energetyczną i efektywność energetyczną, projekty i badania związane z energią odnawialną oraz rozwój nowych technologii energetycznych w celu wspierania przejścia na zrównoważoną gospodarkę; wzywa zatem Komisję do coraz częstszego uzupełniania lub zastępowania tymi systemami tradycyjnych pożyczek oraz zachęcania państw członkowskich do wykorzystania takich innowacyjnych instrumentów finansowych; zwraca w związku z tym uwagę na pozytywne doświadczenie związane z innymi podobnymi instrumentami; zdecydowanie popiera wniosek dotyczący wykorzystania środków własnych z budżetu UE jako zabezpieczenia pożyczek w celu zachęcania do inwestycji prywatnych i publicznych;

28. uważa, jak podkreśla Komisja w strategii UE 2020, że UE powinna przenieść ciężar podatkowy na działania szkodliwe dla środowiska; zachęca Komisję do przeglądu w tym kontekście dyrektywy w sprawie opodatkowania energii;

29. uważa, że kluczowe znaczenie ma to, by przyszłe finansowanie inwestycji energetycznych koncentrowało się na projektach, których wdrażanie skutkuje możliwie największą liczbą miejsc pracy;

30. podkreśla, że jeśli sam rynek tego nie dokona potrzebne może się okazać pewne wsparcie ze strony Unii w przypadku największych inwestycji w infrastrukturę w niektórych państwach członkowskich, w tym w sieci elektryczne i sieci dostaw, w szczególności aby zagwarantować dostawy energii i osiągnąć cele klimatyczne i środowiskowe;

31. podkreśla, że integracja rynku wymaga lepszego wykorzystania obecnie działających sieci w oparciu o harmonizację rozwiązań rynkowych w różnych państwach i o rozwój wspólnych europejskich systemów zarządzania połączeniami wzajemnymi;

32. zauważa, że obowiązkiem ACER jest zagwarantowanie, iż krajowe programowanie rozwoju sieci przesyłu energii elektrycznej odbywa się zgodnie z dziesięcioletnim planem rozwoju sieci;

33. podkreśla, że wiele nowych państw członkowskich jest szczególnie narażonych na przerwy w dostawach energii z zewnątrz i potrzebuje szczególnego wsparcia Unii w zapewnieniu stabilnego bezpieczeństwa energetycznego;

34. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Komisji Europejskiej grupy zadaniowej do spraw inteligentnych sieci oraz zaleca, aby uwzględniła ona w swoich pracach opinie wszystkich zainteresowanych stron; zwraca się do Komisji z prośbą o regularne informowanie Parlamentu o stanie zaawansowania prac grupy zadaniowej; podkreśla, że na podstawie konkluzji grupy zadaniowej Komisja powinna zagwarantować w odniesieniu do inteligentnych sieci korzystne ramy regulacyjne na szczeblu UE, które zapewniają operatorom sieci odpowiednie zachęty do inwestowania w efektywność operacyjną oraz ustalają wspólne unijne normy dotyczące rozwoju tych sieci, ułatwiając w ten sposób przejście na zrównoważoną gospodarkę; ponadto wspiera projekty pilotażowe dotyczące innowacyjnej komunikacji, automatyzacji i technologii kontroli sieci; przypomina postanowienia w sprawie inteligentnych liczników zawarte w dyrektywach 2009/72/WE i 2009/73/WE;

35. wspiera projekt pilotażowy dotyczący rozpowszechniania inteligentnych liczników, np. w ramach inicjatywy inteligentnych miast planu EPSTE, pod warunkiem, że chronieni są konsumenci i użytkownicy o niskich dochodach oraz gwarantowana jest prywatność;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

36. wzywa Komisję do przygotowania przed końcem 2011 r. analizy w odniesieniu do przyszłości światowego i unijnego rynku gazu, w tym wpływu już zaplanowanej infrastruktury gazowej (takiej jak projekty opracowywane w kontekście korytarza południowego), nowych terminali LNG, wpływu gazu łupkowego na rynek gazowy USA (w szczególności na zapotrzebowanie na import LNG) oraz oddziaływania ewentualnego rozwoju rynku gazu łupkowego w UE na bezpieczeństwo dostaw gazu i cen gazu w przyszłości; uważa, że analiza ta powinna odzwierciedlać i obracać jako punkt wyjścia obecny stan rozwoju infrastruktury oraz cele 2020 UE redukcji CO₂; podkreśla, że należy skonsultować się ze wszystkimi właściwymi zainteresowanymi stronami;

Lepsze wykorzystanie potencjału UE w zakresie efektywności energetycznej i energii odnawialnej

37. uważa, że wydajność energetyczna i energooszczędność powinny być kluczowymi priorytetami każdej przyszłej strategii, ponieważ są one opłacalnym sposobem zmniejszenia zależności energetycznej UE i zwalczania zmiany klimatu, przyczyniającym się do tworzenia nowych miejsc pracy, konkurencyjności gospodarczej, zapobiegania wzrostowi rachunków za energię i taryf energetycznych, redukując tym samym ubóstwo energetyczne; wzywa państwa członkowskie i Komisję do potraktowania efektywności energetycznej jako priorytetu w programie UE oraz wzywa do przyspieszenia wdrażania istniejącej legislacji oraz czasowego wdrażania przez Komisję ambitnego planu działania na rzecz efektywności energetycznej; uważa zatem, że powinno się ją wdrażać w sposób uwzględniający starania podjęte już przez państwa członkowskie;

38. z zadowoleniem przyjmuje przegląd planu działania na rzecz efektywności energetycznej; wzywa Komisję do uwzględnienia opinii Parlamentu;

39. podkreśla, że TIK mogą i powinny odgrywać znaczącą rolę w promowaniu odpowiedzialnego użytkowania energii w gospodarstwach domowych, transporcie, wytwarzaniu energii i produkcji; uważa, że inteligentne liczniki, energooszczędne oświetlenie, chmury obliczeniowe (cloud computing) i oprogramowanie rozproszone niosą ze sobą potencjał, dzięki któremu możliwa będzie zmiana schematów wykorzystania energii;

40. uważa, że wydajność energetyczna i energooszczędność, obok zużycia w przemyśle, w gospodarstwach domowych i na potrzeby transportu, powinny się również koncentrować na całym łańcuchu dostaw i zapotrzebowania na energię, w tym na przetwarzaniu, przesyłaniu, dystrybucji i dostawie;

41. popiera tworzenie właściwie funkcjonującego rynku usług energetycznych oraz wprowadzenie kolejnych mechanizmów rynkowych w celu zwiększenia wydajności energetycznej jako sposobu stymulowania konkurencyjności gospodarki UE;

42. poza tym wyraża przekonanie, że należy skoncentrować się bardziej na wydajności energetycznej produktów energochłonnych; zachęca Komisję do pełnego wdrożenia dyrektywy dotyczącej ekoprojektu, na przykład obejmując jej zakresem większą liczbę produktów oraz do stosowania dynamicznej metody określania norm gwarantującej ambitne i regularnie uaktualniane cele;

43. wzywa Komisję do przedstawienia oceny wdrażania istniejących przepisów prawnych; uważa, że jeśli w wyniku oceny okaże się, że ogólna strategia UE na rzecz wydajności energetycznej została niedostatecznie wdrożona, w wyniku czego UE nie osiągnie swoich celów energetycznych 2020, do planu działania dotyczącego poprawy efektywności energetycznej należy włączyć zobowiązanie Komisji do zaproponowania dalszych środków UE dla państw członkowskich, takich jak indywidualne cele w zakresie efektywności energetycznej odpowiadające co najmniej 20 % oszczędności energetycznej na poziomie UE zgodnie z głównymi celami UE2020 i uwzględniają orientacyjne pozycje wyjściowe państw członkowskich i ich sytuację wewnętrzną oraz zatwierdzenie z góry krajowych planów działania na rzecz wydajności energetycznej poszczególnych państw członkowskich; uważa, że takie dodatkowe środki powinny okazać się konieczne, sprawiedliwe i wymierne oraz muszą mieć skuteczny i bezpośredni wpływ na wdrażanie krajowych planów działania na rzecz wydajności energetycznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uzgodnienia wspólnej metody pomiaru celów krajowej wydajności energetycznej i monitorowania postępów w zakresie realizacji tych celów;

44. wspiera wielopoziomowe, zdecentralizowane podejście do polityki energetycznej i racjonalnego wykorzystania energii, łącznie z Porozumieniem Burmistrzów i rozwojem inicjatywy „Inteligentne Miasta”; podkreśla potrzebę wiarygodnego finansowania, w tym inicjatyw oddolnych oraz zaangażowania miast i regionów; podkreśla, że dostosowanie przyszłej polityki spójności i wykorzystania jej funduszy do strategii UE2020 doprowadziłyby do stworzenia kluczowego mechanizmu realizacji, który pociągnie za sobą inteligentny i zrównoważony wzrost w państwach członkowskich i regionach;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

45. uważa, że w zakresie bioenergii Europa nie dotrzymuje kroku swoim międzynarodowym partnerom w rozwijaniu pełnego potencjału tej technologii; zachęca Komisję i państwa członkowskie do zaproponowania międzysektorowej strategii politycznej w zakresie biomasy, co pozwoli na utworzenie zrównoważonego rynku biomasy powstałej z rolnictwa, odpadów rolnych i leśnictwa, przy jednoczesnym zapobieganiu wzrostowi emisji oraz utracie bioróżnorodności; uznaje, że obecnie dostępna jest zrównoważona technologia drugiej generacji; wzywa Komisję, by zaproponowała wytyczne polityczne i wspierała dalsze upowszechnianie wykorzystania zrównoważonych biopaliw drugiej generacji w Europie;

46. wzywa Komisję do przeanalizowania przedstawionych przez państwa członkowskie krajowych planów działania w odniesieniu do energii odnawialnej; wzywa Komisję, aby w razie potrzeby podjęła działania mające na celu wsparcie niektórych państw członkowskich w poprawie ich planów i w wykorzystaniu ich całego potencjału, by zagwarantować, że sprostają swym zobowiązaniom prawnym w realizacji swego celu krajowego; podkreśla przewidziane w dyrektywie mechanizmy współpracy umożliwiające państwom członkowskim realizację ich celów; wzywa ponadto Komisję do utworzenia forum współpracy właściwych krajowych organów krajowych, by ułatwić wymianę informacji i określić najlepsze sposoby postępowania w odniesieniu do energii odnawialnej;

47. uznaje istotną rolę jaką odrywają elektrownie pompowo-szczytowe jako wydajne, niezawodne i przyjazne dla środowiska naturalnego źródło energii w usługach pomocniczych i usługach równoważenia sieci;

48. uważa, że aby zagwarantować skuteczne wykorzystanie energii odnawialnej, należy wykorzystać mechanizmy elastyczności przewidziane w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii i zharmonizować warunki przyłączania do sieci w celu zapewnienia jednolitych warunków korzystania z odnawialnych źródeł energii (np. pokrywania wydatków za przyłącze do sieci w ramach taryf); uważa, że w średniej perspektywie można utworzyć regionalne grupy obecne na rynku odnawialnych źródeł energii;

49. wzywa do zwiększenia wydajności w wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii w obrębie UE przez dążenie w perspektywie długoterminowej do stworzenia ogólnounijnego systemu zachęt w odniesieniu do odnawialnych źródeł energii, co umożliwi na stosowanie określonych rodzajów energii odnawialnej w tych regionach UE, gdzie są one najwydajniejsze, co wiąże się z niższymi kosztami finansowania i efektywniejszym przydziałem środków finansowych; uważa, że długofalowo odnawialne źródła energii powinny być częścią prawidłowo funkcjonującego zintegrowanego wewnętrznego rynku energetycznego UE;

50. uważa, że średnioterminowa wizja powinna mieć na celu poruszenie kluczowych kwestii związanych z pełną integracją rynkową energii odnawialnej; w związku z tym podkreśla, że należy dobrze przygotować wszelką harmonizację, tak by uniknąć zakłóceń na funkcjonujących rynkach krajowych; wyraża przekonanie, że warunkiem wstępnym utworzenia zharmonizowanego systemu wsparcia jest funkcjonujący prawidłowo i bez zakłóceń wewnętrzny rynek energii elektrycznej oraz równe warunki dla wszystkich podmiotów; wyraża przekonanie, że wszelkie kolejne strategie polityczne winny opierać się na tych mechanizmach wsparcia, które okazały się skuteczne w realizacji celów, a jednocześnie zapewniły znaczne zróżnicowanie geograficzne i technologiczne oraz zaufanie inwestorów;

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia finansowych i fiskalnych instrumentów na rzecz wydajności energetycznej (w szczególności w odniesieniu do wprowadzania ulepszeń w budynkach) do ich krajowych planów działania na rzecz wydajności energetycznej oraz do uznania wydajności energetycznej i struktury energetycznej za priorytet dla przyszłych wieloletnich ram finansowych; uważa, że inteligentne wykorzystanie funduszy, takie jak banki finansujące ekologiczne inwestycje i wywierające efekt dźwigni na prywatny kapitał oraz łatwy i nakierowany dostęp do funduszy UE, ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia efektu dźwigni w zakresie finansowania UE w celu zwiększenia wydajności energetycznej;

Zapewnienie bezpieczeństwa dostaw

52. uważa, że w koordynacji z ESDZ Komisja powinna dopilnować, by Unia miała jednolite stanowisko w sprawie zewnętrznej polityki energetycznej; ponadto uważa, że UE powinna wykorzystać swoje nowe uprawnienia do określania zakresu i wzmocnienia współpracy z krajami trzecimi w dziedzinie łagodzenia zmian klimatycznych i ochrony środowiska;

53. uważa, że UE musi zadbać o to, by jej polityka energetyczna cechowała się międzynarodową siłą i spójnością, i włączyć aspekt energetyczny do jej zewnętrznych strategii politycznych i działań; uważa, że wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa powinien udzielić silnego dyplomatycznego wsparcia polityce energetycznej UE w celu zwiększenia bezpieczeństwa energii;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

54. uważa, że w krótkiej i średniookresowej perspektywie należy priorytetowo traktować rozwój strategicznej infrastruktury energetycznej, jak również poszerzać stosunki z krajami głównymi dostawcami oraz krajami tranzytowymi; uważa jednak, że najbardziej skutecznym i zrównoważonym rozwiązaniem długoterminowym jest wdrożenie środków na rzecz wydajności energetycznej i energooszczędności oraz wykorzystanie rodzimych zrównoważonych źródeł energii;

55. uważa, że wszystkie zewnętrzne rurociągi i inne sieci energetyczne wchodzące na terytorium Unii Europejskiej powinny być zarządzane zgodnie z przejrzystymi porozumieniami międzyrządowymi oraz zasadami wewnętrznego rynku, łącznie z przepisami takimi jak przepisy dotyczące dostępu trzeciej strony, klauzule przeznaczenia, nadzór nad zasadami przydziału i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, czas trwania umów oraz klauzula „take-or-pay” („bierz lub płać”); wzywa Komisję do zagwarantowania, że obecne i przyszłe porozumienia dotyczące rurociągów i porozumienia handlowe przestrzegają europejskiego *acquis* w dziedzinie energii, a w razie potrzeby do podjęcia odpowiednich kroków;

56. uważa, że UE powinna trzymać się litery prawa i egzekwować jego przestrzeganie, w duchu solidarności energetycznej oraz poszanowania zasad konkurencji i wspólnego rynku, nie ulegając partykularnym interesom poszczególnych krajów europejskich, w szczególności eksporterom gazu na rynek europejski;

57. wzywa do dalszego rozszerzenia członkostwa w traktacie ustanawiającym Wspólnotę Energetyczną, tak aby objąć nim większą liczbę krajów sąsiedzkich UE, a mianowicie krajów partnerstwa wschodniego; podkreśla, że Komisja powinna dopilnować i egzekwować terminowe i pełne wdrożenie przez państwa członkowskie TKE prawodawstwa unijnego z zakresu energii, w szczególności przez uzależnienie dostępności funduszy UE od wypełniania obowiązków zawartych w traktacie;

58. uważa, że należy wzmocnić rozdział poświęcony energii obejmujący polityczną i technologiczną współpracę zawarty w każdym porozumieniu z państwami sąsiedzkimi, w szczególności poprzez wzmocnienie programów poświęconych efektywności energetycznej i przepisów regulujących rynek wewnętrzny; wyraża przekonanie, że Rada powinna powierzyć Komisji rozpoczęcie negocjacji na rzecz przekształcenia obecnie obowiązującego memorandum ws. porozumienia w kwestiach energetycznych w prawnie wiążące przepisy; zwraca uwagę, że poszanowanie praw człowieka i społecznego wymiaru powinny stanowić integralną część dialogu energetycznego;

59. apeluje do Komisji, aby za pośrednictwem porozumień handlowych przyspieszyła przyjmowanie zgodnych z normami UE zasad w zakresie bezpieczeństwa i efektywności energetycznej dotyczących wytwarzania, przesyłu, tranzytu, magazynowania i przetwarzania importowanej i eksportowanej energii i rafinowania surowców energetycznych oraz aby zainicjowała na szczeblu WTO stworzenie globalnych standardów, które pobudzą otwarty i uczciwy handel bezpiecznymi i odnawialnymi źródłami energii oraz nowymi innowacyjnymi technologiami energetycznymi;

60. z zadowoleniem przyjmuje udział Rosji w posiedzeniach konferencji poświęconej Karcie Energetycznej; wzywa Komisję do dołożenia starań, aby traktat objął większą liczbę krajów, a na forum konferencji poświęconej Karcie Energetycznej do pracy na rzecz wynegocjowanego porozumienia prowadzącego do pełnej akceptacji zasad Karty Energetycznej i jej protokołów przez Rosję; podkreśla jednakże, że wszelkie porozumienia winny być w pełni zgodne z wewnętrznymi zasadami energetycznego rynku UE; Podkreśla ponadto, że energia powinna być centralnym punktem porozumienia będącego następstwem umowy o partnerstwie i współpracy z Rosją oraz że to nowe porozumienie powinno stanowić punkt odniesienia i być podstawą zgodnych i spójnych stosunków poszczególnych państw członkowskich z Rosją;

61. wzywa Komisję i Radę do ścisłej współpracy z NATO, by zadbać o zgodność strategii UE i NATO w zakresie bezpieczeństwa energetycznego;

62. wzywa Komisję do zagwarantowania, że rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu będzie w pełni stosowane po jego wejściu w życie;

63. wzywa Komisję i zainteresowane państwa członkowskie do dalszych prac na rzecz wdrażania unijnego południowego korytarza gazowego, w szczególności projektu gazociągu Nabucco, który mógłby znacznie zwiększyć bezpieczeństwo dostaw gazu w Unii Europejskiej; wzywa Komisję do przekazywania Parlamentowi i Radzie Europejskiej sprawozdań w zakresie działań podejmowanych w ramach tego procesu;

64. wzywa do przeprowadzenia specjalnego dialogu energetycznego z krajami rejonu Morza Kaspijskiego; z zadowoleniem przyjmuje prace nad projektem „Caspian Development Corporation”; w tym kontekście popiera dialog w sprawie strategii UE na rzecz regionu Morza Czarnego i podkreśla znaczenie wszelkich kwestii energetycznych w dialogu pomiędzy UE a krajami tego regionu;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

65. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania inicjatyw DESERTEC i TRANSGREEN w kontekście śródziemnomorskiego planu słonecznego w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i promowania rozwoju zainteresowanych krajów poprzez wspieranie elektrowni wykorzystujących energię słoneczną i inne zrównoważone technologie oparte na energii odnawialnej w rejonie Afryki Północnej oraz ich przyłączenia do sieci europejskiej, jeżeli okaże się to ekonomicznie opłacalne i nie zagrazi europejskiemu systemowi handlu emisjami; uważa, że instrumenty na rzecz współpracy określone w dyrektywie w sprawie importu energii odnawialnej z krajów trzecich powinny zostać wykorzystane do maksimum;
66. przypomina, że do zadań państw członkowskich należy zadecydowanie o składzie ich koszyka energetycznego, celem zaś jest obniżenie poziomu emisji dwutlenku węgla i zależności od paliw podatnych na zmiany cen; zwraca uwagę, że państwa członkowskie i Komisja powinny zagwarantować stosowanie do nowych i istniejących elektrowni jądrowych jak najwyższych standardów bezpieczeństwa, zarówno w Unii, jak i poza nią;
67. uważa, że powinno się nadal prowadzić badania nad syntezą jądrową jako przyszłościowym źródłem energii, zgodnie z zasadami budżetowymi;
68. uważa, że dla państw członkowskich, które uwzględniły energię jądrową w swoim koszyku energetycznym, przydatne byłoby stworzenie minimalnych norm UE w zakresie wydawania pozwoleń i zatwierdzania projektu w odniesieniu do nowych elektrowni jądrowych w celu zagwarantowania możliwie największego bezpieczeństwa technologicznego; uważa, że w planach budowy nowych elektrowni jądrowych powinno się zawsze wykorzystywać najlepszą dostępną technologię; wzywa do podjęcia dalszych środków UE na rzecz zachęcania do wprowadzenia standardów zarządzania odpadami radioaktywnymi;
69. zachęca do budowy terminali i połączeń LNG oraz wspiera takie projekty, w szczególności w krajach najbardziej podatnych na przerwy w dostawie gazu, w oparciu o analizę kosztów i korzyści oraz pod warunkiem, że nie dochodzi do żadnych zakłóceń konkurencji ani dyskryminacji; podkreśla znacznie dalszego rozszerzania europejskiej floty LNG i zwiększenia w ten sposób bezpieczeństwa energetycznego UE; W tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji nasilenia współpracy w sprawach energetycznych z krajami Zatoki Perskiej i Bliskiego Wschodu;
70. wyraża przekonanie, że niektóre obszary wiejskie w Europie mają szczególne potrzeby w zakresie dostaw energii i w związku z tym zwraca się do państw członkowskich o uwzględnienie tych potrzeb między innymi poprzez usunięcie przeszkód, np. ograniczeń podatkowych w przypadku lokalnych projektów związanych z wytwarzaniem energii, takich jak kongeneracja na małą skalę;
71. uważa, że strategia ograniczania zużycia węgla kamiennego w krajach członkowskich UE nie może wzmacniać monopolu w zakresie importu gazu; ograniczanie zużycia węgla kamiennego w przemyśle energetycznym powinno być warunkowane efektywną dywersyfikacją dostaw gazu w krajach członkowskich, by nie prowadziło do umocnienia monopolu surowcowych;

Promowanie badań naukowych i rozwoju oraz innowacji w dziedzinie energii

72. wzywa do ścisłego monitorowania wdrażania planu EPSTE oraz do zidentyfikowania przeszkód dla mobilizacji publicznych i prywatnych inwestycji; z zadowoleniem przyjmuje wypracowane niedawno postępy na rzecz wdrożenia pierwszych czterech europejskich inicjatyw przemysłowych (EII) oraz wspólnych inicjatyw badawczych; wzywa do jak najszybszego uruchomienia innych inicjatyw oraz wzywa Radę do uwolnienia wymaganych funduszy; wzywa Komisję do dostarczenia zainteresowanym stronom przejrzystych informacji dotyczących opcji finansowania inicjatywy planu EPSTE;
73. z zadowoleniem przyjmuje postęp, do którego przyczyniły się wspólne inicjatywy technologiczne; wzywa Komisję do zaproponowania nowych dodatkowych europejskich inicjatyw przemysłowych (EII) w ramach planu EPSTE, by wykorzystać ogromny potencjał postępu technologicznego opartego na pozostałych rodzajach energii odnawialnej, a mianowicie energii geotermalnej i termicznej energii pochodzenia słonecznego, energii wodnej i energii fal oceanicznych, jak również by uwzględnić platformę energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia; podkreśla potrzebę przeznaczenia na finansowanie tych inicjatyw środków w budżecie UE;
74. wspiera rozwój opłacalnych nowych technologii przewidywania zmian w produkcji energii, zarządzania popytem, przesyłania energii elektrycznej i jej magazynowania (w tym wykorzystania ogniw wodorowych i innych ogniw paliwowych), co umożliwiłoby zwiększenie całkowitego zapotrzebowania bazowego oraz poprawę elastyczności systemu o dużym wykorzystaniu energii odnawialnej i pojazdów napędzanych energią elektryczną;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

75. podkreśla znaczenie wykształconej i wykwalifikowanej kadry w sektorze elektrycznym i gazowym; w związku z tym wzywa Komisję do przeanalizowania podczas konsultacji z zaangażowanymi partnerami społecznymi, w jaki sposób odnieść się do kształcenia zawodowego i szkoleń oraz w jaki sposób je wspierać;
76. podkreśla, że Europa powinna być w czołówce rozwoju energetycznych technologii internetowych oraz niskoemisyjnych zastosowań TIK; jest zdania, że silniejszemu wspieraniu innowacji musi zawsze towarzyszyć zmniejszenie obciążenia biurokratycznego wnioskodawców; wzywa Komisję do zlikwidowania biurokracji poprzez przekształcenie procedur programu ramowego;
77. wzywa Komisję do promowania i wsparcia korzystnych dla środowiska projektów pilotażowych w UE na rzecz wykorzystania niekonwencjonalnych lokalnych źródeł energii; wzywa Komisję, aby wspierała państwa członkowskie w przeprowadzaniu badań geologicznych w celu ustalenia poziomu dostępnych rezerw gazu łupkowego w Unii oraz do analizy i oceny opłacalności i nieuciążliwości środowiskowej wykorzystania krajowych zasobów gazu łupkowego; wzywa do zawarcia tej informacji we wszelkiej przyszłej długoterminowej strategii Unii;
78. wyraża przekonanie, że niektóre kraje, takie jak Chiny, uznały rozwój krajowego przemysłu energii odnawialnej przeznaczonej na eksport za strategiczny i w związku z tym wspierają lokalne przedsiębiorstwa ułatwiając im dostęp do taniego kapitału i infrastruktury; wzywa Komisję do przyjęcia strategii politycznej, która zwiększy konkurencyjność i atrakcyjność inwestycji w przemysł związany z energią odnawialną w Europie;
79. uważa, że w kontekście fazy przejścia na zrównoważoną gospodarkę do 2050 r. konwencjonalne i niekonwencjonalne źródła gazu ziemnego są niezbędnym źródłem energii umożliwiającym szybkie i opłacalne obniżenie poziomu emisji; fundusze na badania i rozwój powinny być nakierowane na uekologizowanie tych źródeł;
80. popiera kontynuowanie współpracy między państwami członkowskimi a Komisją mającej na celu zagwarantowanie koniecznych zachęt na rzecz rozwoju zrównoważonego rynku biomasy, przy uwzględnieniu odpowiednich kwestii związanych z bioróżnorodnością i produkcją żywności;
81. uważa, że badania i rozwój w dziedzinie innowacyjnych technologii energetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem nowych, czystych, zrównoważonych i wydajnych technologii produkcji energii powinny być głównym priorytetem nowego 8. programu ramowego w zakresie badań i rozwoju; stanowczo wzywa państwa członkowskie i Komisję do priorytetowego traktowania tego obszaru polityki w nowym budżecie i w ramach wieloletnich ram finansowych; podkreśla, że sposób przyznawania środków winien odzwierciedlać zróżnicowane możliwości państw członkowskich w zakresie badań i rozwoju;
82. wzywa Komisję do włączenia zrównoważonego transportu do strategii energetycznej w sposób, który wykorzystuje pełen potencjał różnych technologii, również za pomocą odpowiednich ram regulacyjnych i planu działania na rzecz ekologicznych środków transportu, wsparcia dla badań i rozwoju technologii, wyeliminowania przeszkód dla stosowania nowych technologii (paliwowych), ustalenia wspólnych standardów (na przykład dla transportu kolejowego i samochodów napędzanych energią elektryczną), ambitnych standardów w zakresie silników napędzanych paliwami kopalnymi, wyznaczenia „zielonych korytarzy transportu” w Europie oraz integracji różnych typów transportu; szczególną uwagę należy zwrócić na pojazdy napędzane energią elektryczną w celu zagwarantowania, że można będzie nimi jeździć i ładować je wszędzie w Europie oraz że ich zwiększone wykorzystanie idzie w parze z rozwojem inteligentnych sieci energii elektrycznej i systemów gromadzenia energii, wysokim poziomem produkcji energii odnawialnej oraz wykorzystaniem połączenia energii cieplnej z energią elektryczną;
83. zwraca uwagę, że badania w dziedzinie energii powinny się przyczyniać nie tylko do redukcji emisji gazów cieplarnianych i zapewnienia bezpieczeństwa dostaw, lecz również do zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu; w tym kontekście uważa, że starania na rzecz standaryzacji z udziałem partnerów strategicznych UE (takich jak Chiny, Japonia, Indie, Rosja i USA) jeśli chodzi o nowe niskoemisyjne technologie energetyczne, takie jak pojazdy o napędzie elektrycznym, mają kluczowe znaczenie dla zagwarantowania pełnej zbywalności europejskich innowacji na międzynarodowym rynku; w celu zagwarantowania skutecznego i sprawiedliwego transferu technologii zachęca UE i jej międzynarodowych partnerów handlowych do działań na rzecz otwarcia handlu zrównoważonymi technologiami, gdzie długoterminowym celem jest nieobciążanie ekologicznych technologii jakimikolwiek taryfami;

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

84. uważa, że dobrym sposobem zmniejszenia zużycia energii jest prowadzenie badań nad zastosowaniem takich substytutów dla tradycyjnych surowców i materiałów konstrukcyjnych, których wytwarzanie charakteryzuje się znacznie niższą energochłonnością;

Umieszczenie korzyści konsumentów i obywateli w centrum polityki energetycznej UE

85. podkreśla znaczenie inteligentnych liczników jako sposobu pomocy konsumentom w skuteczniejszym monitorowaniu ich konsumpcji po taryfach w godzinach szczytu zużycia energii oraz zwiększenia wydajności energetycznej w ich domach; uważa, że inteligentne systemy pomiarowe i ogólnie projekty energetyczne wymagają kampanii informacyjnych i programów edukacyjnych dotyczących wydajności energetycznej, które wyjaśnią obywatelom płynące z nich korzyści; podkreśla, że informowanie społeczeństwa o korzyściach inteligentnych systemów pomiarowych ma kluczowe znaczenie dla ich powodzenia; zwraca uwagę, że Parlament wyznaczył za cel polityczny wyposażenie do 2015 r. 50 % domów w Europie w inteligentne liczniki oraz nałożył na państwa członkowskie obowiązek zagwarantowania, że co najmniej 80 % konsumentów będzie miało systemy inteligentnych pomiarów do 2010 r. (!),

86. uważa, że dobrze poinformowany klient i obywatel podejmujący świadome decyzje może wpłynąć na rynek; dlatego z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy, takie jak Europejskie Forum Energii Jądrowej, w którego ramach dyskusję prowadzi szeroki krąg zainteresowanych podmiotów;

87. uważa, że termomodernizacja budynków oraz recykling materiałowy i energetyczny odpadów komunalnych i przemysłowych mogą stać się źródłem wymiernych korzyści dla konsumentów;

88. popiera inicjatywy na rzecz ułatwienia dostosowania potrzeb kadrowych związanych z przejściem do koszyka energetycznego o niskiej emisji CO₂;

89. wzywa Komisję do monitorowania wdrażania 3. pakietu dotyczącego rynku wewnętrznego jeśli chodzi o środki krajowe mające zapobiegać ubóstwu energetycznemu i informowania o tym Parlamentu Europejskiego oraz przypomina państwom członkowskim o ich obowiązkach na mocy obowiązujących przepisów prawnych;

90. zachęca do przyjęcia jak najsurowszych norm bezpieczeństwa dla wszystkich sektorów energetycznych, m.in. w oparciu o realizację programów współpracy między państwami członkowskimi, w celu zmniejszenia nieufności wśród społeczeństwa i przyczynienia się do zwiększenia akceptacji społecznej; jednocześnie wzywa do upowszechniania wśród ogółu społeczeństwa wiedzy na temat odpowiednich dostaw energii elektrycznej oraz potrzeby nowej infrastruktury wytwarzania i transferu energii; popiera kampanie na rzecz poszerzenia wiedzy konsumentów w zakresie oszczędności energii w życiu codziennym oraz w zakresie istniejących mechanizmów, takich jak usługi doradztwa energetycznego, by doprowadzić do zmiany ich zachowań;

91. zauważa, że roczna opłata za zmianę dostawcy w poszczególnych państwach członkowskich waha się od 0 do 20 %; podkreśla, że trudności w porównaniu ofert na rynku oraz brak informacji stanowią przeszkodę w zmianie operatora i utrudniają skuteczną konkurencję między dostawcami; przypomina, iż w ramach trzeciego pakietu energetycznego do obowiązków krajowego organu regulacyjnego należy zapewnienie, że przewidziane w dyrektywie środki ochrony konsumentów są skuteczne i właściwie stosowane;

92. przypomina podmiotom sektora energii o obowiązku, zgodnie z 3. pakietem energetycznym, wprowadzenia jasnych i zrozumiałych rachunków za energię; uważa, że modele rachunków przygotowane przez działające z upoważnienia Komisji obywatelskie forum energetyczne zawierają minimum standardowych informacji wymaganych dla każdego rachunku za energię i powinny służyć za podstawę dla przejrzystego fakturowania zużycia energii w całej Unii;

93. w celu ułatwienia realizacji i zwiększenia opłacalności długofalowych celów zachęca Komisję i państwa członkowskie do poważnego zastanowienia się nad przyjęciem celu 30 % ograniczenia emisji CO₂ do 2020 r., by zadbać o prawidłowe funkcjonowanie rynku handlu emisjami jako katalizatora inwestycji w czystsze technologie wytwarzania oraz bardziej ekologiczne źródła energii;

(!) Sprawozdanie z inicjatywy własnej z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie nowej agendy cyfrowej dla Europy: 2015.ue (2009/2225(INI)) oraz sprawozdanie z inicjatywy własnej z dnia 14 kwietnia 2010 r. w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę (2009/2228(INI)).

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

94. powtarza, że nowa polityka energetyczna musi wspierać długoterminowy cel redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE o 80-95 % do roku 2050;

95. w tym zakresie wzywa Komisję do sporządzenia analiz zmierzających do realizacji długofalowych działań, w tym analiz dotyczących podaży i popytu, jak również rzeczywistych czynników ryzyka i kosztów wstrzymania dostaw w porównaniu z możliwościami magazynowania energii, zróżnicowaniem dostaw i kosztami z tym związanymi; analizy winny także uwzględniać długofalowy strategiczny rozwój polityki energetycznej w UE, a nie tylko analizy dotyczące tego, jak UE może uniknąć przerw w dostawach;

96. w perspektywie szczytu w Cancún uważa, że UE powinna przewodzić staraniom na rzecz zawarcia kompleksowego, prawnie wiążącego i ambitnego porozumienia wykazując, że ma ona jednolite stanowisko oraz potwierdzając swoją wiodącą rolę; w tym kontekście zachęca Komisję i państwa członkowskie do ponownego zastanowienia się nad ich wcześniejszymi propozycjami jako częścią międzynarodowej umowy w sprawie celów redukcji emisji CO₂ w celu ułatwienia osiągnięcia długoterminowych celów w bardziej opłacalny sposób;

*

* *

97. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm państw członkowskich.

Przygotowania do konferencji w Cancun w sprawie zmiany klimatu (29 listopada -10 grudnia 2010)

P7_TA(2010)0442

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. Konferencja na temat zmian klimatu w Cancún (COP 16)

(2012/C 99 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz Protokół z Kioto do tej konwencji,
- uwzględniając piętnastą konferencję stron (COP 15) konwencji UNFCCC oraz piątą konferencję stron pełniącą rolę posiedzenia stron Protokołu z Kioto (COP/MOP5), które odbyły się w Kopenhadze (Dania) w dniach od 7 do 18 grudnia 2009 r., oraz uwzględniając zawarte w Kopenhadze porozumienie,
- uwzględniając szesnastą konferencję stron (COP 16) konwencji UNFCCC oraz szóstą konferencję stron pełniącą rolę posiedzenia stron w sprawie Protokołu z Kioto (COP/MOP6), które odbędą się w Cancún (Meksyk) w dniach od 29 listopada do 10 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając pakiet klimatyczno-energetyczny UE z grudnia 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji COM(2010)0265 przedstawiający analizę możliwości zwiększenia celu 20 %-owej redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz ocenę ryzyka ucieczki emisji, a także komunikat Komisji COM(2010)0086 w sprawie międzynarodowej polityki przeciwdziałania zmianom klimatu po konferencji w Kopenhadze: natychmiastowe kroki, aby ożywić globalne działania w zakresie zmian klimatu,